

Met God op pad

In 365 dagen door de Bijbel

Met God op pad

mr. J.H. Lapré

Ĵ/ark media

ISBN 978-90-3380-348-2

ISBN e-book 978-90-3380-349-9

NUR 707

C-NUR 020

Ontwerp omslag: Coco Bookmedia

Opmaak binnenwerk: Gewoon Geertje

De bijbelteksten in deze uitgave zijn, tenzij anders vermeld, ontleend aan de
Herziene Statenvertaling © Stichting HSV 2010

©2023 Ark Media, een imprint van Jongbloed Christelijke Media – Leeuwarden
Alle rechten voorbehouden

www.jongbloedmedia.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
De Bijbel in vogelvlucht	11
Dagteksten	15
Eindnoten	383

Voorwoord

Deze bundel met 365 dagteksten is het resultaat van mijn tweejarige reis door de Bijbel. Wat begon als een dagelijkse leesoefening, waarbij ik vanaf Genesis 1 het ene hoofdstuk na het andere las, werd steeds meer een avontuurlijke tocht die steeds verder het hart van God liet zien.

Het is een goede beslissing geweest om, naast alle geloofsopbouwende boeken die ik door de jaren heen heb verslonden, op dagelijkse basis vooral de Bijbel erbij te pakken. Deze beslissing nam ik een paar jaar geleden, toen ik merkte dat goede boeken bij mij vaak voorrang kregen op het beste boek.

Ik heb geprobeerd twee jaar lang alle bijbelboeken net zo lang op me in te laten werken tot ik beter onderlinge verbanden ging zien, tot de woorden van God met mij aan de slag gingen. Tot de Bijbel méér werd dan zomaar het beste boek.

Het schrijven van dit boek was een mooie ervaring; soms confronterend, maar altijd een feest. Er zijn momenten geweest dat ik God ‘hoorde’ praten en ik me tot op het allerdiepste zielsniveau gekoesterd voelde door Gods liefde. Zoiets is eigenlijk niet uit te leggen, onze taal is daarvoor niet rijk genoeg. Je moet het zelf beleven om het te begrijpen. Het gebeurt op momenten dat je het niet verwacht.

Zo'n ervaring is onvergetelijk.

Toen ik een eind op weg was met het lezen van de bijbelboeken, besloot ik mijn aantekeningen (of beter: kantlijnkrabbels) om te vormen tot leesbare stukjes tekst.

Eerst wilde ik dat niet. Ik pleit er juist voor zelf (nog) eens door de Schrift te kruipen en boeken als deze, die je nu in je hand hebt, maar eens een tijdje min of meer dicht te laten. Hoe zou ik dan geloofwaardig dit boek kunnen schrijven?

Toch won mijn verlangen om ‘ontdekkingen’ niet alleen voor mezelf te houden. Gestructureerd, dagelijks de Bijbel lezen kan natuurlijk ook prima samengaan met het lezen van geloofsopbouwende boeken. Mijn pleidooi kan dan ook beter zijn om niet meer tijd te besteden aan woorden over de woorden van God, dan aan de woorden van God zelf. En misschien gaat zelfs dát pleidooi mank, want iedere regel die we onszelf opleggen, gaat ten koste van onze vrijheid.

Voor alles is een tijd. Waar God blij van wordt, is een hart dat in vreugde voor Hem opspringt. *Waardoor* we dansen maakt niet uit, áls we maar dansen – in, door en voor Hem!

Dit boek helpt je om je een jaar lang onder te dompelen in de Bijbel en Gods hart te voelen kloppen. Natuurlijk is dit boek het product van keuzes; niet alles is te vatten tussen twee kaften. Ik hoop dat je gestimuleerd wordt om zelf alle omringende teksten in de Bijbel erbij te lezen. Zo – geloof ik – kan deze bundel een helpende hand bieden in de praktijk van het christelijke leven.

Of je dit boek nu in bed, aan een keukentafel of op een balkon in handen hebt, ik hoop dat de Geest van God je zal inspireren, activeren en bemoedigen.

Moge de vrede van God jou vervullen, elke dag opnieuw.

John Lapré

Den Helder, voorjaar 2023

De Bijbel in vogelvlucht

2 Timotheüs 3:12-17

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.
(2 Tim. 3:16-17)

Bestseller

Verreweg het bestverkochte boek ooit is de Bijbel. Naar schatting zijn er honderden miljoenen exemplaren van de Bijbel over de toonbank gegaan.

De Bijbel noemt zichzelf niet 'de Bijbel'. Dat etiket hebben wij erop geplakt. De Bijbel noemt zichzelf 'de Schrift(en)' of 'de profetie' en is tot stand gekomen door veertig schrijvers in een periode van ongeveer 1500 jaar. Deze mensen zijn op een bijzondere manier door God geïnspireerd tijdens het schrijven. De apostel Petrus noemt de schrijvers 'heilige mensen van God, door de heilige Geest gedreven'. (2 Petr. 1:21) Dat geeft wel aan dat de Bijbel niet zomaar een geschiedenisboek is, maar een speciale openbaring.

Hoewel alle bijbelboeken gericht zijn aan een specifieke groep lezers, hebben deze ook een actuele boodschap voor ons. In dit dagboek heb ik een poging gedaan om ieder bijbelboek te laten 'leven' en dichtbij te brengen. Net als miljoenen mensen wereldwijd kun jij worden geraakt door de woorden van God. Dat komt doordat

dezelfde Geest Die de schrijvers van de Bijbel inspireerde, nog altijd springlevend is en lezers raakt met woorden van hoop en liefde.

Het Oude Testament

De Bijbel bevat 31.173 verzen en is opgedeeld in een Oud en een Nieuw Testament. 'Oud' heeft een beetje de klank van 'oubollig' of 'iets van toen', iets waar we nu niet meer zoveel mee kunnen. Maar dat is niet terecht. Beter is misschien te spreken van het 'Eerste Testament', juist om het eerste deel van de Bijbel te ontdoen van een stoffig imago.

Toch blijf ik maar spreken van het Oude Testament en het Nieuwe Testament. Omdat dat gebruikelijk is, lijkt me dat wel zo handig. Maar het is wel goed om je ervan bewust te zijn dat de God van de verschillende Testamenten Dezelfde was. En vandaag nog is.

Het moment dat ik me realiseerde dat de God Die met bijvoorbeeld Abraham sprak, Dezelfde is als de God Die vandaag met mij praat (bijvoorbeeld via de natuur), was heel bijzonder.

Het Oude Testament is geschreven in het Hebreeuws, het Aramees en het Chaldeeus. Het bevat 39 boeken en is geschreven tussen 1400 en 400 voor Christus.

Het Oude Testament is op te delen in vijf secties:

- I. de zogenaamde Pentateuch (van Genesis tot en met Deuteronomium)
- II. de historische boeken (van Jozua tot en met Esther)
- III. de poëtische boeken (van Job tot en met Hooglied)
- IV. de grote profeten (van Jesaja tot en met Daniël)
- V. de kleine profeten (van Hosea tot en met Maleachi).

Het Oude Testament beschrijft vooral het ontstaan en de geschiedenis van Israël. Israël is het volk dat God heeft uitgekozen om een sleutelrol te vervullen in Zijn plan voor mensen.

In de Pentateuch zul je lezen over het begin van Israël en hoe God met het volk een verbondsrelatie aangaat.

De historische boeken lezen als spannende oorlogsboeken. Ze gaan over de geschiedenis van Israël en zoomen in op de overwinningen en de successen van het volk, maar zeker ook op de nederlagen.

Daarna wordt in de poëtische boeken op meer intieme wijze geschreven over de relatie tussen God en het volk Israël. Je zult op een indrukwekkende manier beschreven zien hoe God *hunkert* naar een volk dat Hem aanbidt en gehoorzaamt. Door de hele Schrift meandert dat verlangen van de Schepper.

De profetische boeken beschrijven dan ook, indringend en in soms niet mis te verstane woorden, Gods oproep tot bekering van ontrouw en afgoderij (dat wil zeggen: het tot middelpunt verheffen van andere dingen of mensen dan God). Van Jesaja tot en met Maleachi wordt op alle mogelijke manieren opgeroepen tot een relatie van gehoorzaamheid en geestelijke trouw.

Het Nieuwe Testament

Dan het Nieuwe Testament. Dat is geschreven in het Grieks, bevat 27 boeken en kan ook opgedeeld worden in vijf secties:

- I. de evangeliën (van Mattheüs tot en met Johannes)
- II. geschiedenis (Handelingen)
- III. de paulinische brieven (van Romeinen tot en met Filemon)
- IV. de algemene brieven (van Hebrëeën tot en met Judas)
- V. profetie (Openbaring).

De evangeliën zijn het bekendst en geven vier verschillende verslagen van Jezus' geboorte, leven, bediening, dood en opstanding. Je ontdekt hoe Jezus, Die als de beloofde Messias in het Oude Testament wordt gepresenteerd, ook daadwerkelijk de Messias blijkt te zijn. Je volgt Hem als het ware met vier verschillende camera's. Als je rustig de tijd neemt om de teksten door te laten dringen, voelt

het net of je tussen het publiek van Jezus zit. De evangeliën zijn een soort fundament waarop de rest van het Nieuwe Testament is gebouwd. Wie niet bekend is met de Bijbel kan het beste beginnen met een van de evangeliën. Persoonlijk vind ik het evangelie van Johannes daarvoor het meest geschikt (zie de dagteksten 225 tot en met 231).

Het boek Handelingen neemt ons mee naar de begintijd van de kerk. We lezen hoe de kerk ontstaat en hoe overal geloofsgemeenschappen als paddenstoelen uit de grond schieten. Ook kijken we mee over de schouders van de apostelen, die door Jezus zijn geroepen om het evangelie van verlossing en genade onder mensen te brengen.

De paulinische brieven zijn – zoals de benaming al doet vermoeden – allemaal door de apostel Paulus geschreven. Ze zijn gericht aan specifieke geloofsgemeenschappen en bevatten richtlijnen over de inrichting van het christelijke leven. Je zou de inhoud van de brieven kunnen scharen onder ‘geloofsleer’.

De algemene brieven zijn een aanvulling op de paulinische brieven en beschrijven ook geloofsleer en de uitwerking daarvan in het dagelijkse leven.

Het boek Openbaring ten slotte vertelt over wat er gaat gebeuren in de eindtijd.

Samenhang

Als je de Bijbel doorleest, zul je ontdekken dat de 66 boeken een samenhangend en compleet beeld geven van Gods bedoeling met deze wereld. Hoe is het mogelijk dat teksten van veertig schrijvers over een periode van 1500 jaar zo perfect op elkaar inhaken? Voor mij is dat een belangrijk bewijs dat de Bijbel een goddelijke oorsprong heeft. Het is mijn wens dat je als lezer net zo verwonderd zal zijn als ik, tijdens het lezen van Gods woorden.

Genesis 2:4-9

Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen. (Gen. 2:7)

Wat een ongelooflijk tafereel.

God bukt, raapt wat stof van de grond en begint als een kunstenaar een mens te boetseren. Er ontstaat een ongetwijfeld fraai kunstwerk. En al is het kunstwerk nog levenloos als een blok beton, het wordt dan toch al een mens genoemd.

Vervolgens blaast God in de neus van Zijn kunstwerk en opeens komt er leven in. Er gaat een hart bonken, armen en benen komen in beweging en de ogen knippen. Wat een wonder, eigenlijk. Te groot om te kunnen bevatten.

God wil graag de vreugde van het bestaan delen. Met een mens! En God wil dat die mens de grond bebouwt, zodat er planten en andere gewassen kunnen groeien. Die mens kan water uit de aarde halen, om met dat water de aarde te bevoeien.

God zet de mens in om van de aarde een groene, weelderige, vruchtbare plek te maken. Een plek waar het fijn is om te wonen.

Zorg dragen voor een schepping die goed kan gedijen, is in grote mate een verantwoordelijkheid van de mens.

Zullen we allemaal ons steentje bijdragen?

Goede God, U gaf mij leven om zelf ook leven voort te brengen. Help mij goed te zijn voor Uw wereld.

Genesis 9:8-17

En God zei: Dit is het teken van het verbond dat Ik geef tussen Mij en u, en alle levende wezens die bij u zijn, alle generaties door tot in eeuwigheid: Mijn boog heb Ik in de wolken gegeven; die zal dienen als teken van het verbond tussen Mij en de aarde. (Gen. 9:12-13)

Ik was eens met de auto onderweg toen er een regenboog verscheen, die ongewoon fel aan de hemel schitterde. Verschillende automobilisten zetten hun auto's op een veilige plek stil. Ook ik stopte om te kijken en foto's te maken. Rondom mij verwonderden mensen zich zijgend over het natuurschoon. De natuur sprak en voerde een woordeloos gesprek met wie zich erdoor liet raken.

Zo'n regenboog is voor ons de zichtbare garantie én herinnering aan de belofte dat de aarde nooit meer zal worden overspoeld met water. Het is méér dan een indrukwekkend natuurverschijnsel. Het is alsof God de vlag uitsteekt en zegt: 'Ik geef om jullie; Ik vier jullie leven.' God zal met mensen geschiedenis gaan schrijven, tot de laatste dag.

Zoals de zevenkleurige baan helder schijnt tegen donkere wolken, zo blijft Gods trouw altijd bestaan tegen de achtergrond van onze niet zo perfecte levens. Hij is aan ons gehecht.

Zo laat God zien dat Hij trouw blijft, ook al zorgen wij zo vaak niet goed voor de wereld en voor elkaar.

Ook wij mogen als we een regenboog zien op de rem trappen. Ons verwonderen. God danken.

Goede God, dank U voor Uw trouw. Dank U dat deze altijd zal blijven bestaan.

Genesis 18:9-15

En de HEERE zei tegen Abraham: Waarom heeft Sara toch gelachen en gezegd: Zou ik ook werkelijk baren, nu ik oud geworden ben? Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn? Op de vastgestelde tijd, over een jaar, zal Ik bij u terugkomen, en Sara zal een zoon hebben! (Gen. 18:13-14)

Sara moet lachen om de gast bij de tent van haar en Abraham, die komt vertellen dat ze toch nog een kleine zal krijgen.

De gast, van wie wij weten dat het God is, heeft net van Abraham een lekker mals kalf en melk geserveerd gekregen. Het bejaarde stel heeft alles uit de kast getrokken om gastvrijheid te tonen. Alleen het beste is goed genoeg. Wat een voorbeeld!

Allemaal best, moet Sara gedacht hebben, maar kom niet aan met praatjes over dat ik nog een kind op de wereld zal zetten. Ze lacht. Als God Abraham met Sara's lachen confronteert, ontkent ze. Wat ze alleen niet weet, is dat ze met een alwetende God te maken heeft. Hij ontmaskert haar leugentje om bestwil en zegt: 'U hebt wél gelachen.'

Zal het Sara langzaam zijn gaan dagen dat ze niet zomaar met een voorbijganger te maken heeft?

De God van de onmogelijkheden bezoekt haar tent. De God Die uit Abrahams nakomelingen Gods volk zal laten voortkomen.

Die God leeft nog steeds. Voor wat in onze ogen onmogelijk is, draait God Zijn hand niet om.

Goede God, leer mij te geloven in het bovennatuurlijke.

Genesis 35:6-15

Toen voer God op, bij hem vandaan, van de plaats waar Hij met hem gesproken had. Jakob richtte op de plaats waar God met hem gesproken had een gedenkteken op, een stenen gedenkteken. Hij goot er een plengoffer over uit en goot er olie over. En Jakob gaf de plaats waar God met hem gesproken had, de naam Bethel. (Gen. 35:13-15)

Vroeger gebeurde het vaak dat God met een hoorbare stem tot mensen sprak. Overweldigend lijkt me dat.

God spreekt niet alleen met Abraham, maar ook met Jakob. Hij geeft hem instructies wat te doen. Jakob krijgt een grote behoefte om de plek waar God met hem praat te markeren en zoekt daarvoor een steen. Die steen is voor Jakob niet langer zomaar een steen. Nee, de steen krijgt betekenis. Die krijgt als het ware een ziel. De steen wordt een 'levend' symbool.

Iets heel gewoons kan een bijzondere gevoelswaarde krijgen, omdat wij er betekenis aan geven.

Jakob giet olie over de heilige steen en noemt de plek Bethel. Dat is Hebreeuws voor 'Huis van God'. Bethel is de plaats waar Jakob God heeft ontmoet.

De stem van God is nog maar zelden letterlijk hoorbaar. Maar God spreekt volop. Bijvoorbeeld in de 'groene kerk', het bos, waar geen kerkbanken zijn. Ook daar kan ons Bethel zijn. Welk plekje, welk moment op de dag kun jij markeren om God te ontmoeten? Geniet ervan!

Goede God, dank U dat wij elkaar mogen aanraken. Ik aanbid U.

Genesis 48:8-16

En hij zegende Jozef en zei: De God voor Wiens aangezicht mijn vaderen, Abraham en Izak, gewandeld hebben, de God Die mij als herder geleid heeft, mijn leven lang tot op deze dag, de Engel, Die mij verlost heeft van al het kwaad, zegene deze jongens. (Gen. 48:15-16a)

Jakob is stokoud geworden. Hij is ziek. Zijn zoon Jozef gaat bij hem op bezoek en neemt zijn beide zonen Manasse en Efraïm mee.

Als Jakob zijn zoon en kleinzonen zegent, geeft hij hoog op van de God met Wie hij een leven lang op pad is geweest. Het is de God van zijn vader Isaak en opa Abraham. Zij hadden geen leven zonder gebreken geleefd, maar waren er wel op gericht geweest om God te dienen. Ze hadden dezelfde God gediend als de oude, zieke Jakob, die in God een leven lang zijn Herder heeft mogen vinden.

Met die Herder heeft Jakob geworsteld bij de Jabbok. Die Herder heeft Jakob in de ogen gekeken. De heilige steen bij Bethel getuigt van heilige momenten in de tegenwoordigheid van de Allerhoogste.

Jakob geeft de zegen door. Hijzelf zal binnenkort de aarde verlaten, maar God niet. Die blijft tot de laatste dag.

De God van Abraham, Isaak, Jakob, Jozef, Manasse en Efraïm is vandaag net zo springlevend als toen.

En wij? Wij mogen de Herder volgen. Als schapen van de grote kudde.

Goede God, dank dat U mijn Herder bent, dat ik U volgen mag.

Exodus 3:1-12

De HEERE zei: Ik heb duidelijk de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, gezien en heb hun geschreeuw om hulp vanwege hun slaven-drijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed. (Ex. 3:7)

‘Een vlamme preek van God’ zou je boven Exodus 3 kunnen zetten.

Bij de Horeb, de berg van God, ziet Mozes een doornstruik in lichtervlaai staan. Het verbaast hem dat de struik niet verbrandt. Als Mozes naar de struik loopt om het vreemde verschijnsel te onderzoeken, komt er opeens een stem uit de struik. De stem van God.

‘Mozes, Mozes!’

‘Hier ben ik’, zegt Mozes.

‘Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.’ Een ontzagwekkend moment.

Mozes bedekt zijn gezicht, want God toont het Zijne.

God vertelt dat Hij ziet hoe de Israëlieten eronder lijden dat ze door de Egyptenaren tot slaaf gemaakt zijn.

Waarom heeft God dan niet veel eerder ingegrepen?

Omdat God een eigen tijdpad heeft. Vierhonderd jaar moest Zijn volk, dat was ontstaan uit Abrahams nakomelingen, slaaf zijn. Zo had God het tegen Abram gezegd. Sommigen uit Gods volk hebben een leven lang in onderdrukking geleefd.

Gods wegen zijn soms niet te begrijpen.

En toch zegt Hij: ‘Ik ken hun leed.’

God is erbij. Ook als het leven pijn doet en we gebutst door het leven gaan. En ja, ook als we ons soms afvragen waarom de almachtige God niet ingrijpt.

Goede God, leer mij te geloven dat U altijd bij mij bent.